

Sv. Bruno

Plinio de Oliveira

6. októbra 2019 ✚ *Svätec týždňa* ✚ *Svätec na októ*

Životopisné dáta:

Sv. Bruno sa narodil v nemeckom Kolíne, okolo roku 1030. Ako mladík odišiel do francúzskeho Remeša, kde bola slávna škola. Svojou usilovnosťou, inteligenciou a veľkým zanietením si získal obdiv remešského arcibiskupa, ktorý ho požiadal, aby viedol celý vzdelávací inštitút v jeho diecéze.

Nový majster mal veľa zbožných žiakov, medzi nimi bol aj Eudes de Châtillon, budúci pápež Urban II., ktorý hlásal prvú krížovú výpravu. Sv. Bruno bol múdry,

vzdelaný, hovoril grécky i hebrejsky. Mal aj vlohy pre poéziu a bol veľmi prívetivý. Tieto vlastnosti vysvetľujú jeho nadšenie pre komentovanie Sv. Písma. Pravoverné učenie, ktoré bránil a povest' svätosti, ktorá ho obklopovala mu získali veľa nepriateľov. Remešský arcibiskup sa poškrnil simóniou a rozdával cirkevné hodnosti za peniaze. Keď to sv. Bruno odhalil, oznámil to vyšším cirkevným autoritám a nehodný prelát bol predvolaný, aby sa zodpovedal zo svojich priestupkov. Jeho reakcia smerovala proti sv. Brunovi. Bruno prišiel o svoj úrad, hodnosť, majetok a bol vyhnaný. Až v roku 1080, keď Rím definitívne odsúdil jeho prenasledovateľa, sa mohol vrátiť. Pochopil však márnosť svetských vecí, zložil sľub a opustil svet, aby Bohu slúžil v ústraní.

V roku 1084 sa so šiestimi spoločníkmi odobral do francúzskej provincie Dauphiné, a prosil svojho niekdajšieho žiaka, Sv. Huga zo Châteauneuf, biskupa z Grenoblu, aby im dal nejaké opustené miesto, kde by mohli žiť. Sv. Hugo ich odviedol na pusté miesto v Alpách zvané Chartreuse, skryté a ťažko prístupné uprostred divokých skál. Bruno začal budovať pustovňu, ktorú dokončil v priebehu roka a posvätil si v nej kaplnku. Táto budova sa stala vzorom pre všetky kartúzy vo Francúzsku a neskôr aj v iných krajinách. Pokojný život v modlitbe a ústraní však sv. Bruno nevedol dlho. Urban II. ho v roku 1090 zavolať do Ríma, ako asistenta svätej stolice. Tam strávil pár mesiacov a potom sa mu podarilo utiahnuť sa do pustovne v južnom Taliansku, kde ho gróf Róbert z Kalábie obdaroval kúskom zeme. Tam zotrval do roku 1101, kedy pokojne zosnul v Pánovi.

Komentár prof. Plinia:

Život sv. Bruna nám dáva niekoľko dôležitých bodov na premýšľanie.

1., skrze neho môžeme postrehnúť jeden z duchovných počiatkov krížových výprav. Prvú výpravu hlásal Urban II., ktorého duchovne formoval práve milovník samoty, sv. Bruno. V základe tohoto hnutia plného mimoriadnej aktivity bol teda kontemplatívny duch. Krížové výpravy sú jednou z najväčších ozdôb dejín Cirkvi. Prebudili nadšenie pravých katolíkov a vyvolávajú pohrdanie modernistov a progresívcov, ktorí nakazili dnešnú Cirkev. Napríklad Ján XXIII. hovoril, že ich nenávidel natoľko, že nemohol vystáť ani ich meno. Je preto treba si uvedomiť, že duch ticha a sústredenia sa dokáže vytvoriť také akčné, silné a životaschopné hnutie, akým bola prvá krížová výprava.

2., keď sv. Bruna tyranizoval nehodný arcibiskup, dal nám sv. Bruno príklad, čo má dnes robiť človek, ktorý žije pod nehodnou cirkevnou vrchnosťou. Človek by ma brániť pravú vieru, tak ako Bruno. Arcibiskup páchal simóniu, bol to človek bez zásad. Sv. Bruno sa mu vzoprel a jeho zločiny oznámil, bránil pravdu. Neprestal ho poslúchať v tom, v čom mal arcibiskup stále legitímnu moc, ale nechcel v ničom ustúpiť z pravej viery. Tak je dnes našou povinnosťou poslúchať katolícku Cirkev, tradičné učenie pápežov. Ak niekto v mene Cirkvi učí falošné náuky, musíme nahlas povedať, že sa mýli. To urobil sv. Bruno a za to bol prenasledovaný.

3., vo vyhnanstve a samote, ďaleko od prepychu sveta a cirkevnej nádhere, sa v ňom zrodila myšlienka opustiť toto všetko a oddať sa Bohu. V tomto rozpolžení sa vrátil do Remeša, ako jeho nový arcibiskup. Mal skvelú povest' svätca a učenca, bol obľúbený kazateľ, takže by z neho bol výborný arcibiskup. Remešský arcibiskup bol jeden z najdôležitejších ľudí v Európe tých čias. Nedá sa to vôbec porovnať, s jeho významom dnes. Ale vtedy boli v Remeši korunovaní francúzski králi, arcibiskup mal titul vojvodu a paira (rovného kráľovi) a remešská katedrála bola medzi najnavštevovanejšími kostolmi Európy, vynikajúca stavba a dokonalá ukážka náboženského umenia. Takže arcibiskup Remeša bol medzinárodnou postavou. Sv. Bruno bol na tento post povolaný.

Asi si viete predstaviť, to zadosťučinenie. Bol roky kruto prenasledovaný arcibiskupom, ktorý bol práve zosadený a on mal zaujať jeho miesto. Skvelé víťazstvo. Taká pozícia by výborne umožnila využiť jeho talent a cnosť. Mohol sám seba ľahko presvedčiť, že ako arcibiskup urobí pre Cirkev viac, ako pustovník v lese alebo na púšti. Bruno ale odmietol. Utiel, aby mohol uskutočniť svoju túžbu po rozjímavom živte v samote, meditovať o Bohu, Ježišovi Kristovi. Tak opustil všetko, aby v anonymite mohol usilovať len o Boha.

4., postavil pustovňu, malý príbytok a vedľa neho kaplnku. Táto stavba sa v celom kresťanskom svete preslávila pre cnosť tých, ktorí ju obývali. Je to niečo, čo modernisti a pokrokári nechápu. Pre nich je apoštolát výhradne akcia, keď apoštol ide k iným a obracia ich. Je to forma apoštolátu, ale nie jediná. Je aj iný apoštolát, keď apoštol ostatných opustí a tak ich pritiahne k svoju spôsobu života. To bol aj Brunov prípad, ktorý sa uskutočnil a stal slávnym v jeho pustovni.

5., chcel žiť sám a v izolácii, ale nečakane dostal list od bývalého žiaka, teraz pápeža Urbana II., ktorý ho chcel za poradcu na svojom dvore. Prišiel a vykonal, čo bolo treba. Akonáhle však mohol, odišiel do južného Talianska, kde žil v samote desať rokov až kým v tichosti nezomrel.

Založil tak rehoľný rád, ktorý je vzorom života v samote. Kartuziáni žijú ešte viac v samote, než trapisti. Tí žijú v kláštore, zatiaľ čo kartuziáni žijú osamote v malých celách a stretávajú sa len pri modlitbe a jedle. Táto samota svetu imponovala a vzbudzovala kedysi obdiv. Stala sa slávou Cirkvi a rozšírila sa do celého sveta. O čo prosíť sv. Bruna v jeho sviatok?

* O lásku k pokore a uzobranosti, o nepredstieranú lásku k anonymnému životu, k tomu byť inými ignorovaný.

* Prosme, ak sme donútení žiť s inými, aby sme sa vedeli neznepokojovať tým, čo si o nás myslia.

* O lásku k duchovnej samote, obrátenej výhradne k Nášmu Pánovi Ježišovi Kristovi, Jeho Matke a Svätej katolíckej Cirkvi.

* Aby sme boli verní milosti a pravej viere, pravej katolíckej náuke, aby sme prahli po spáse duše a raz mohli vojsť do Neba a hľadiť Bohu do tváre. Prosme tiež sv. Bruna, aby zhliadol na dnešnú katastrofu v Cirkvi, aby ju pomohol obnoviť a v nej aby obnovil rád, ktorý založil, kartuziánov.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-bruno/>